

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 156663 25 Kž
Brčko, 27.11.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Amele Mustafić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i dr. sc. Roberta Jović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ljiljane Lukić, kao zapisničara, u kaznenom postupku protiv optuženog E.K. iz G., zbog kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 218. stavak 4., u svezi sa stavkom 3. i kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz članka 287. stavak 1., a sve u svezi sa člankom 54. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćen tekst, 3/24 i 14/24), odlučujući o žalbama Tužiteljstva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i braniteljice optuženog Rade Radikić, odvjetnice iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 156663 23 K od 20.03.2025. godine, nakon održane sjednice žalbenog vijeća, u prisustvu Tužiteljice Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Gordane Radovanović i braniteljice optuženog, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog, donio je dana 27.11.2025. godine, slijedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba braniteljice Rade Radikić-odvjetnice iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a uvažava žalba Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i preinačuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 156663 23 K od 20.03.2025. godine u pogledu odluke o kazni, tako što se optuženom E.K. iz G., zbog počinjenja kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 218. stavak 4., u svezi sa stavkom 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je prvostupanjskom presudom oglašen krivim, utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, a zbog počinjenja kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz članka 287. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je prvostupanjskom presudom oglašen krivim, utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, pa ga ovaj sud primjenom članka 54. stavak 2. točka b. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca.

U odnosu na odluku o imovinskopravnom zahtjevu i troškovima kaznenog postupka prvostupanjska presuda ostaje nepromijenjena.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 156663 23 K od 20.03.2025. godine, optuženi E.K. iz G., oglašen je krivim da je radnjom pobliže opisanom u točki 1. izreke prvostupanjske presude počinio kazneno djelo Nasilje u obitelji iz članka 218. stavak 4., u svezi sa stavkom 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje mu je prvostupanjski sud, primjenom članaka 7., 42., 43. i 49. stavci 1. i 3. istog zakona, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, a radnjom opisanom u točki 2. izreke te presude, kazneno djelo Oštećenje tuđe stvari iz članka 287. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje mu je prvostupanjski sud, primjenom članaka 7., 42., 43. i 49. stavci 1. i 3. istog zakona, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedan) mjesec, nakon čega je primjenom članka 54. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te članka 285. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca.

Na temelju članka 198. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oštećeni I.H., maloljetna Mladb.1 i Brčko distrikt Bosne i Hercegovine su sa imovinskopравnim zahtjevima upućeni na parnicu.

Temeljem članka 188. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sud je optuženog oslobodio obveze plaćanja troškova kaznenog postupka i odredio da oni padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Protiv navedene presude žalbe su u zakonskom roku izjavili Tužiteljstvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj) i braniteljica optuženog Rada Radikić, odvjetnica iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu braniteljica optuženog).

Tužitelj prvostupanjsku presudu pobija zbog povrede Kaznenog zakona iz članka 296. točka b) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži njenu žalbu i preinači prvostupanjsku presudu u dijelu odluke o kazni, te kaznu izrekne sukladno pravilima o stjecaju kaznenih djela.

Braniteljica optuženog prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede Kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kaznenopravnoj sankciji, predlažući da ovaj sud uvaži njenu žalbu i prvostupanjsku presudu ukine u cijelosti i predmet vrati na ponovni postupak ili istu preinači, te optuženog oslobodi optužbe u cijelosti ili optuženom izrekne uvjetnu osudu, odnosno, blažu kaznu zatvora koju će zamijeniti radom za opće dobro na slobodi.

Tužitelj je podneskom od 14.10.2025. godine dao odgovor na žalbu braniteljice optuženog u kojem navodi da su u cijelosti neosnovani svi žalbeni navodi braniteljice optuženog, zbog čega predlaže ovom sudu da žalbu braniteljice

optuženog odbije kao neosnovanu i da postupi sukladno prijedlogu iz žalbe tužitelja.

Na sjednici žalbenog vijeća ovog suda održanoj dana 27.11.2025. godine, tužitelj i braniteljica optuženog su ostali u svemu kod navoda i prijedloga iz pisano izjavljenih žalbi, a tužitelj i kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u skladu sa člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci zbog slijedećih razloga:

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka braniteljica optuženog u žalbi navodi da je donoseći pobijanu presudu prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno, da je povrijedio pravo optuženog na obranu, s obzirom na to da optuženi tijekom istrage nije ispitan na sve okolnosti kaznenih djela koja mu se stavljaju na teret, jer mu je prigodom ispitivanja u svojstvu osumnjičenog od 16.01.2023. godine na teret stavljeno uznemiravanje, vrijeđanje i fizički napad na svoju nevjenčanu suprugu I.H., dok mu je u potvrđenoj optužnici na teret stavljeno da je to kazneno djelo počinio u drugom vremenskom periodu, odnosno, od 05.03. do 17.11.2022. godine, a da mu na početku samog ispitivanja nije saopšteno za koja kaznena djela se tereti, niti su mu obrazloženi osnovi sumnje protiv njega, na koji način je povrijeđeno pravo optuženog da se u potpunosti izjasni o osnovama optužbe i da predloži dokaze u svoju korist.

Naprijed iznesene žalbene tvrdnje braniteljice optuženog nisu točne iz razloga što je iz stanja spisa razvidno da je tada osumnjičeni E.K., prije podizanja optužnice, u tri navrata ispitan u istrazi i to dana 16.01.2023. godine, dana 28.04.2023. godine i dana 09.11.2022. godine, u što se uvjerio i sudac za prethodno saslušanje prigodom potvrđivanja optužnice. Imajući u vidu da su tijekom navedenih ispitivanja osumnjičenog obuhvaćene tri različite kaznenopravne radnje koje su počinjene u različitom vremenskom periodu od 05.03. do 17.11.2022. godine, kao i da su prigodom svakog od tih ispitivanja osumnjičenom predočene sve okolnosti kaznenih djela za koja se osnovano sumnjiči i dokazni materijal na kojem se temelji ta osnovana sumnja, ovaj sud smatra da donošenjem pobijane presude prvostupanjski sud nije povrijedio pravo optuženog na obranu, a time niti je počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Nadalje se žalbom braniteljice optuženog, u okviru istog žalbenog osnova, prigovara da je obrana tijekom prvostupanjskog postupka predložila saslušanje oštećene kao svjedoka obrane i to na okolnosti ličnosti optuženog, a u svezi sa njihovim ponovnim pomirenjem, što je po mišljenju branitelja bilo relevantno za odlučivane o krivici i visini kazne na koju je optuženi osuđen, ali da je prvostupanjski sud odbio takav prijedlog na ročištu od 15.07.2024. godine, uz obrazloženje da nije relevantno pomirenje optuženog i oštećene koje je učinjeno telefonskim putem, ne dajući u obrazloženju pobijane presude bilo kakve razloge

za takvu odluku, čime je branitelju uskraćeno pravo na provođenje dokaza u korist optuženog, što po njegovom mišljenju predstavlja bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. S tim u svezi, braniteljica smatra da se u skladu sa člankom 6. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženom mora omogućiti da se izjasni o svim činjenicama i dokazima koje ga terete i da iznese činjenice i dokaze koje mu idu u korist, pa pošto je oštećena bila svjedok tužitelja, nakon pomirenja je mogla svjedočiti i kao svjedok obrane na okolnosti koje nisu identične onim iz direktnog ispitivanja.

Naprijed istaknuti žalbeni prigovori braniteljice optuženog nisu osnovani iz razloga što je prvostupanjski sud pravilno postupio kada je odbio prijedlog obrane da se u svojstvu svjedoka sasluša bivša izvanbračna supruga optuženog I.H., na okolnosti ličnosti optuženog, kao i navodne činjenice njihovog pomirenja, odnosno, ponovnog stupanja u izvanbračnu zajednicu. Naime, oštećena I.H. je saslušana u svojstvu svjedoka u prisustvu psihologa (u zasebnoj prostoriji) na glavnoj raspravi od 13.12.2023. godine, te je po prijedlogu obrane unakrsno saslušanje oštećene odgođeno za 30.01.2024. godine, kojom prigodom je braniteljica imala prilike postaviti sva pitanja oštećenoj, pa i ona (direktna) koja nisu bila predmetom saslušanja od strane tužitelja, koja bi joj na njen prijedlog odobrio prvostupanjski sud. Međutim, kako braniteljica nije iskoristila takvu mogućnost propisanu člankom 262. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, opravdano je prvostupanjski sud odbio prijedlog braniteljice iznesen na glavnoj raspravi od 25.11.2024. godine, da se u svojstvu svjedoka ponovno sasluša oštećena I.H., te je tom prigodom dao uvjerljive razloge koji su u svemu u skladu sa člankom 263. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Takve razloge prvostupanjskog suda u cijelosti podržava i ovaj sud, zbog čega se ne mogu prihvatiti kao osnovani žalbeni prigovori braniteljice da je optuženom uskraćeno pravo izvođenja dokaza u svoju korist, s obzirom da su svi drugi dokazi predloženi od strane optuženog i njegove braniteljice izvedeni tijekom dokaznog postupka, tako da odbijanjem navedenog prijedloga obrane prvostupanjski sud nije postupio suprotno članku 6. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a s tim u svezi niti počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U žalbi braniteljice optuženog se dalje navodi da se pobijana presuda zasniva na nezakonitim dokazima, u prvom redu na Zapisniku o saslušanju oštećene u istrazi, s obzirom na to da je oštećena nepismena i da je umjesto potpisa na zapisnik stavila otisak prsta, ali da u zapisniku nije navedeno kojim prstom je otisak stavljen, niti je uz svaki otisak navedeno ime i prezime oštećene, što dovodi u pitanje zakonsku pretpostavku vjerodostojnosti ovakvog dokaza. Braniteljica smatra da je prvostupanjski sud teret dokazivanja prebacio na obranu time što je zaključio da obrana nije dokazala da oštećena nema kažiprst desne ruke, iako je za ispravnost i zakonitost predmetnog zapisnika odgovoran organ koji ga je sačinio.

Suprotno naprijed iznesenim tvrdnjama braniteljice optuženog, ovaj sud je na temelju uvida u predmetni Zapisnik o saslušanju svjedoka-oštećene I.H., broj 14.02.2-04.2-27857/22 od 08.04.2022. godine, sačinjen u Policiji Brčko distrikta

Bosne i Hercegovine, našao da je navedeni zapisnik sačinjen u svemu u skladu s člankom 154. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa s obzirom na to da je oštećena prigodom saslušanja na glavnoj raspravi potvrdila da je to zapisnik o njenom saslušanju, na koji je na svakom od listova stavila otisak kažiprsta desne ruke, jer je nepismena, ne mogu se prihvatiti kao osnovane tvrdnje braniteljice optuženog da se radi o nezakonitom dokazu, te da je njegovim uvrštavanjem u dokazni materijal sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s člankom 154. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Braniteljica optuženog u žalbi dalje navodi da su u dokaznom postupku korištene fotografije oštećene I.H., kao i fotografije maloljetne oštećene Mladb.1, sačinjene od ovlaštenih službenih osoba Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, iako sačinjavanje tih fotografija nije naloženo od strane suda ili nadležnog tužitelja, nego je sačinjavanje tih fotografija učinjeno na zahtjev policijskih službenika, a u slučaju maloljetne oštećene i bez prisustva roditelja ili staratelja, što je po mišljenju braniteljice suprotno odredbama članka 109. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i ujedno povrijeđena prava maloljetne oštećene. Osim toga, navedene fotografije su korištene kod sačinjavanja nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka medicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarž, zbog čega se i taj nalaz, kao „plod trule vočke“, ima smatrati nezakonitim dokazom u skladu s člankom 10. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Kada su u pitanju postupci prema maloljetnim osobama u skladu sa Zakonom o zaštiti i postupanju sa djecom i maloljetnicima u kaznenom postupku sve radnje se moraju poduzimati u prisustvu njihovih roditelja, tako da je fotografiranje maloljetne oštećene bez prisustva roditelja u suprotnosti s člankom 8. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Naprijed istaknuti žalbeni prigovori braniteljice optuženog nisu osnovani, jer se odredba na koju se u žalbi poziva braniteljica optuženog ne odnosi na naprijed pobrojane istražne radnje. Naime, odredba članka 109. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine regulira poduzimanje tjelesnog pregleda osumnjičenog, odnosno, optuženog i druge radnje s tim u svezi, koje se mogu poduzeti isključivo po naredbi suda, a ako postoji opasnost od odlaganja, po naredbi tužitelja. Dakle, za poduzimanje tih radnji prema drugim osobama (oštećenim), uključujući i fotografiranje povreda tih osoba nije nužna naredba suda, a niti tužitelja, čak i u situaciji da se druga osoba-oštećena tomu protivi. Međutim, kako se oštećena I.H. dragovoljno podvrgnula liječničkom pregledu i fotografiranju zadobijenih povreda, a maloljetna oštećena Mladb.1 pregledana od strane liječnika i fotografirana u prisustvu djelatnice Centra za socijalnu skrb Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, navedene istražne radnje su, po ocjeni ovog suda, provedene u svemu u skladu sa člankom 109. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. U takvim okolnostima, po ocjeni ovoga suda, dokazi prikupljeni na temelju provođenja navedenih istražnih radnji, uključujući i nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarž iz Tuzle, nemaju karakter nezakonitih dokaza, u smislu članka 10. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a niti su prikupljanjem tih dokaza u odnosu na maloljetnu oštećenu Mladb.1 povrijeđena njena prava zagarantirana člankom 8. Europske konvencije o

zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, tako da njihovim prihvatanjem prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz člana 297. stavak 1. točka i. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Braniteljica optuženog u žalbi dalje ističe da se pobijana presuda temelji na Zapisniku o saslušanju svjedoka A.M. sačinjenom u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine dana 08.04.2022. godine, iako se Zapisnik o iskazu svjedoka iz istrage može koristiti samo radi provjere vjerodostojnosti i to prigodom unakrsnog ispitivanja, a u cilju ukazivanja na proturječnosti u iskazu svjedoka, a ne da se sam po sebi cijeni kao dokaz. S tim u svezi, sud je pogrešno primijenio zakon koristeći taj Zapisnik kao glavni dokaz, a da s druge strane obrani nije dopušteno da koristi navedeni Zapisnik, čime je povrijeđeno pravo na obranu i jednakost stranaka i to na način da je tužitelju naknadno dopušteno korištenje tog Zapisnika, dok je obrani uskraćena mogućnost da se izjasni o tom dokazu i koristi ga u svrhu koja je zakonom dopuštena, tako da je navedeni Zapisnik nezakonito prihvaćen u spis.

Naprijed navedene tvrdnje braniteljice optuženog, ne samo da su neosnovane, nego su i netočne. Nisu točne tvrdnje da se pobijana presuda u bilo kom segmentu utvrđenog činjeničnog stanja temelji na Zapisniku Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine o saslušanju svjedoka A.M., broj 14.02-2.04.2-27841/22 od 08.04.2022. godine. Naime, točno je da se u okviru dokaznog materijala koje je u spis suda uložio tužitelj pod brojem D-44 nalazi i predmetni Zapisnik, međutim, iz obrazloženja pobijane presude se nedvojbeno može zaključiti da prvostupanjski sud na navedenom dokazu nije zasnovao niti jednu relevantnu činjenicu, a niti je u obrazloženju dao ocjenu tog dokaza, tako da nije bilo posebnog razloga da se obrana o njemu očituje, s obzirom na to da su odlučne činjenice, povodom kojih je svjedočila A.M., zasnovane na njenom iskazu datom neposredno na glavnoj raspravi od 30.01.2024. godine, na kojoj je unakrsno ispitana od strane braniteljice optuženog, tako da time ni na koji način nije dovedeno u pitanje pravo optuženog na obranu, odnosno, jednakost stranaka u postupku, u smislu članka 14. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brko distrikta Bosne i Hercegovine.

Osim toga, na pogrešnom razumijevanju odredbe članka 273. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, se temelje tvrdnje braniteljice optuženog da se Zapisnik o iskazu svjedoka iz istrage može koristiti samo radi provjere vjerodostojnosti i to prigodom unakrsnog ispitivanja, te da mu je svrha da se ukaže na proturječnost, a ne da se sam po sebi cijeni kao dokaz. Naprotiv, navedena zakonska odredba nedvosmisleno propisuje da su iskazi dati u istrazi dopušteni kao dokazi na glavnoj raspravi i da mogu biti korišteni prigodom direktnog ili unakrsnog ispitivanja ili pobijanja iznesenih navoda ili u odgovoru na pobijanje, nakon čega se prilaže kao dokazni materijal ili za dodatno ispitivanje. Dakle, korištenje iskaza svjedoka iz istrage nije isključivo vezano za otklanjanje proturječnosti, kao i da se može koristiti isključivo tijekom unakrsnog ispitivanja. S tim u svezi, neosnovano braniteljica u žalbi prigovara da obrani nije bilo dopušteno da koristi navedeni Zapisnik i na taj način uskraćena mogućnost da se izjasni o dokazu i koristi ga u svrhu koja je zakonom dopuštena, a da je tužitelju naknadno dopušteno korištenje tog Zapisnika. Temeljem uvida u

transkript, kao i tonski zapis sa glavne rasprave od 30.01.2024. godine, nedvojbeno se može zaključiti da tužitelj nije koristio Zapisnik o ispitivanju svjedokinje A.M. iz istrage, a niti da je prvostupanjski sud onemogućio braniteljici optuženog da se prigodom unakrsnog ispitivanja navedene svjedokinje koristi predmetnim Zapisnikom od 08.04.2022. godine. Naprotiv, prvostupanjski sud joj je sugerirao da ukoliko želi koristiti navedeni Zapisnik prethodno iznese tvrdnje koje su u suprotnosti sa onim što je svjedok izjavio u istrazi, predoči svjedoku taj dio zapisnika, kako bi objasnio ili pobio svoj prethodno dati iskaz, ali braniteljica optuženog nije iskoristila takvu mogućnost nego je nastavila sa unakrsnim ispitivanjem navedenog svjedoka, tako da se iz navedenog postupka prvostupanjskog suda ne može zaključiti da je postupio na bilo koji način suprotno članku 273. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno, povrijedio pravo na obranu i jednakost stranaka, a time niti počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d., i bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s člankom 14. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U okviru žalbenog osnova pogrešno i/ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje braniteljica optuženog u žalbi prigovara da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je optuženi oštetio ulazna vrata prostorije za zadržavanje osoba lišenih slobode u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, iako niti jedan policijski službenik nije vidio da je optuženi počinio navedeno oštećenje, a niti su sigurnosne kamere zabilježile taj događaj, pa braniteljica smatra da je oštećenje moglo nastati i ranije, koju mogućnost sud uopće nije razmatrao, čime je povrijedio načelo „*in dubio pro reo*“, što ujedno predstavlja „bitne povrede kaznenog postupka i pogrešnu primjenu materijalnog prava“.

Suprotno naprijed iznesenim tvrdnjama braniteljice optuženog, prvostupanjski sud je temeljem iskaza policijskih djelatnika Z.M. i G.Z., na pouzdan način utvrdio da je do oštećenja ulaznih vrata (s unutarnje strane) prostorije za smještaj osoba lišenih slobode, došlo upravo dana 29.09.2022. godine, za vrijeme dok se u njoj nalazio samo optuženi E.K., te da se za vrijeme njegovog boravka u toj prostoriji čula galama i lupanje u vrata, zbog čega su navedeni policijski djelatnici bili prinuđeni „osigurati optuženog sredstvima za vezivanje“. Da do oštećenja nije moglo doći drugom prilikom i od strane neke druge osobe, ukazuje i činjenica da se prostorije za smještaj osoba lišenih slobode detaljno pregledavaju prije dovodenja svake osobe koja se zadržava u tim prostorijama, što je prema protokolu učinjeno i u slučaju privođenja optuženog E.K., tako da je i po ocjeni ovoga suda isključena svaka mogućnost da je do oštećenja vrata došlo djelovanjem nekog drugog počinitelja, odnosno, u nekoj drugoj prilici. Stoga se ne mogu prihvatiti kao osnovani žalbeni prigovori braniteljice optuženog da se pobijana presuda u pogledu točke 2. njene izreke, temelji na pogrešno ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, u smislu članka 299. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa s tim u svezi niti da je oglašavanjem krivim optuženog za navedene kaznenopravne radnje, prvostupanjski sud povrijedio načelo „*in dubio pro reo*“, a time počinio i bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s člankom 3. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Imajući u vidu da kaznenopravne radnje zbog kojih je optuženi oglašen krivim u točki 2. izreke pobijane presude, imaju sva zakonska obilježja kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz članka 287. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da je sa potpunom sigurnošću utvrđeno da ih je poduzeo upravo optuženi, kako je to detaljno objašnjeno u prethodnom pasusu, onda se ne mogu prihvatiti kao osnovani žalbeni prigovori braniteljice optuženog da je prvostupanjski sud donošenjem pobijane presude povrijedio Kazneni zakon na štetu optuženog, u smislu članka 298. stavak 1. točka a. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kada je u pitanju dosuđena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, braniteljica optuženog u žalbi prigovara da je ona prestrogo odmjerena i u nesrazmjeri sa okolnostima konkretnog slučaja, jer sud nije dao odgovarajući značaj činjenici da su se optuženi i oštećena u međuvremenu pomirili i da su nastavili živjeti zajedno, da optuženi uzdržava obitelj i da mu je izvanbračna supruga nezaposlena, pa bi izvršenje kazne zatvora ozbiljno ugrozilo egzistenciju njegove obitelji, uključujući i maloljetno dijete. Stoga braniteljica smatra da se svrha kažnjavanja u ovom slučaju može u potpunosti postići blažom kaznom-uvjetnom osudom ili zamjenom blaže dosuđene kazne zatvora radom za opće dobro na slobodi, jer dosuđena kazna nije utemeljena na stvarnim potrebama, kako specijalne, tako niti generalne prevencije.

Neosnovano se naprijed iznesenim tvrdnjama braniteljice optuženog dovodi u pitanje visina dosuđene jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, jer se iz obrazloženja pobijane presude u tom dijelu nedvojbeno može zaključiti da je prvostupanjski sud, prigodom izbora vrste i visine kazne na koju će osuditi optuženog, cijenio sve okolnosti koje je bio obvezan u skladu sa člankom 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, uključujući i one olakšavajuće okolnosti na kojim u žalbi inzistira braniteljica. Međutim, osporavajući prvostupanjsku presudu u pogledu visine dosuđene jedinstvene kazne zatvora braniteljica zanemaruje činjenicu da se u slučaju optuženog radi povratniku u počinjenju kaznenih djela, koji je do sada 17 puta pravomoćno osuđivan za raznovrsna kaznena djela, od toga i zbog istovrsnog kaznenog djela na štetu iste oštećene, zbog čega je prvostupanjski sud pravilnom primjenom članka 49. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osudio optuženog na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca. Jednako kao i prvostupanjski sud i ovaj sud smatra da okolnosti počinjenja kaznenih djela za koja je optuženi oglašen krivim ne opravdavaju primjenu članaka 60. i 61. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i izricanje uvjetne osude optuženom, kao niti ublažavanje kazne kojom bi se omogućila primjena članka 44. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i dosuđena kazna zatvora zamijenila radom za opće dobro na slobodi.

Na drugoj strani, tužitelj u podnesenoj žalbi ukazuje da prigodom odmjeraivanja pojedinačnih kazni, kao i izricanje jedinstvene kazne zatvora optuženom, prvostupanjski sud nije pravilno primijenio odredbe članka 54. stavak 2. točka b. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojom je propisano da kada sud utvrdi za svako od kaznenih djela u stjecaju pojedinačne

kazne zatvora, jedinstvena kazna zatvora mora biti veća od svake pojedinačno utvrđene kazne, ali ne smije doseći matematički zbir utvrđenih kazni, pa kako je optuženom, zbog počinjenja kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 218. stavak 4., u svezi s stavkom 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, a za kazneno djelo Oštećenje tuđe stvari iz članka 287. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kaznu zatvora u trajanju od jednog (1) mjeseca, pa ga je primjenom članka 54. osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, na taj način je povrijedio Kazneni zakon u korist optuženog.

Osnovano tužitelj u žalbi ukazuje da pravilna primjena članka 54. stavak 2. točka b. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u slučaju počinjenja više kaznenih djela u stjecađu, u konkretnom slučaju dva kaznena djela, podrazumijeva da kada su utvrđene pojedinačne kazne zatvora za svako od tih kaznenih djela, dosuđena jedinstvena kazna zatvora mora biti veća od svake pojedinačno utvrđene kazne zatvora, ali da istodobno ne smije dostići njihov matematički zbir, na koji način prvostupanjski sud u ovom slučaju nije postupio, s obzirom na to da je kod dosuđenja jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca u potpunosti poništio jednu od pojedinačno utvrđenih kazni.

Kako se žalbom tužitelja na to osnovano ukazuje, ovaj sud je uvažavajući žalbu tužitelja, preinačio prvostupanjsku presudu u pogledu odluke o kazni, na način da je optuženom E.K., zbog počinjenja kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 218. stavak 4., u svezi sa stavkom 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog kojeg je u točki 1. prvostupanjske presude oglašen krivim, temeljem tog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 42., 43. i 49. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, a zbog počinjenja kaznenog djela Oštećenje tuđe stvari iz članka 287. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog kojeg je u točki 2. prvostupanjske presude oglašen krivim, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od dva (2) mjeseca, nakon čega ga je primjenom članka 54. stavak 3. točka d. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca. Ovaj sud je uvjeren da će se tako dosuđenom kaznom u slučaju optuženog E.K., u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U pogledu odluke da oštećene I.H. i maloljetnu Mladb.1 sa imovinskopravnim zahtjevom uputi na parnicu, te da optuženog zbog lošeg imovnog stanja oslobodi plaćanja troškova kaznenog postupka, prvostupanjska presuda ostaje nepromijenjena, s obzirom na to da se navedene odluke temelje na pravilnoj primjeni članka 198. stavak 2., odnosno članka 188. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kako je iz svega naprijed izloženog razvidno da je žalba braniteljice optuženog u cijelosti neosnovana, a žalba tužitelja osnovana, ovaj sud je na temelju članka 314. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Amela Mustafić